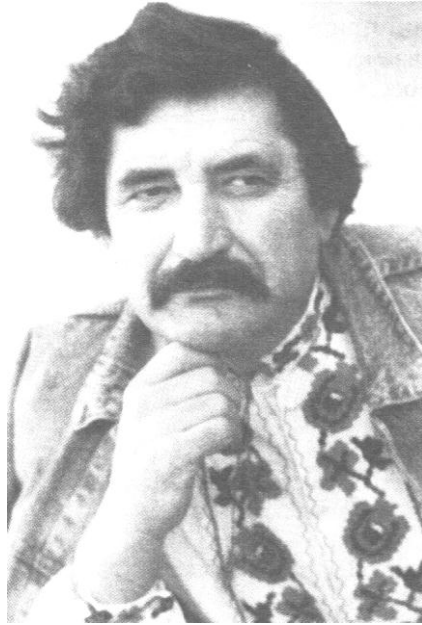

Література: Література:

- 📖 Фурман Б. Творчість не вмирає, поети – вічні // Вперед. – 2008 р. – 24 жовтня.
- 📖 Іван Іов. Вертеп-ІІ. Заходить біда: оповідання // Медобори: альманах №2. – Сімферополь: Видавництво «Доля», 2008. – С. 71-83.
- 📖 Басиров В. Іван Іов: Яким я знав його. // Подільські Вісті. – 2002 р. - 5 лютого.
- 📖 Поети на вмирають: Іван Іов – поезії: // Вперед. – 2001 р. -24 березня.
- 📖 Іов І. Балади, поеми. // Хмельницький: - “Поділля”. – 1991 р. – 171 с.
- 📖 Іов І. Балада про Україну. // Вперед. – 1992 р. -24 жовтня. Поезія.
- 📖 Іов І. Нове про дітей війни. // Вперед. – 1992 р. -24 жовтня. Поезія.
- 📖

Розробила: Лимар О. В.
Комп’ютерний набір: Посвистак А. Б
Відповідальна за випуск: Гриб М. А.

Ярмолинецька централізована бібліотечна система
Ярмолинецька районна бібліотека

“Творча спадщина Івана Іова”

Ярмолинці
2013

*“... Від іскри кожен порохом займався,
Писали, пишемо собі на безголов'я:
І той, що лиш рядком запам'ятався
І той, що за строфу згубив здоров'я”.*

І. Іов

Справжні поети не помирають – про це сказано не раз. Вони просто дематеріалізуються у свою творчість, добрі справи і пам'ять.

11 жовтня Івану Іову виповнилося б 65 років. Не дожив, не дописав Іван Павлович... Іов Іван Павлович народився в с. Кам'янка Апостолівського району, що на Дніпропетровщині. Там навчаючись у середній школі почав писати вірші. Після закінчення одинадцятирічки працював токарем на паровозоремонтному заводі, служив у війську. Закінчив факультет української філології Кам'янець-Подільського педагогічного інституту ім. В. П. Затонського. Викладав українську мову і літературу в школі, працював у редакціях газет Івано-Франківська, Хмельниччини та Київщини. Був головним редактором щомісячного вісника ради-федерації профспілок Хмельницької області “Позиція”. Працював у редакціях районних газет Хмельниччини (Городок, Ярмолинці) та Київщині (Бориспіль). У 1980 – 1981 р.р. працював завідувачим відділом листів Ярмолинецької районної газети «Вперед».

Перший вірш І. Іова опубліковано на сторінках журналу “Піонерія” в 1966 році. Після того друкувався в багатьох республіканських газетах і журналах.

1983 року у видавництві “Молодь” побачила світ перша поетична збірка І. Іова “Стяг золотої гілки”. 1989 року львівське видавництво “Каменяр” благословило другу книжку – “Світло рідної хати”. У видавництві “Український письменник” у 1992 році виходить наступна збірка поета – “Великдень долі”.

Іван Іов член спілки журналістів та спілки письменників України. Лауреат обласної літературної премії ім. В. Булаєнка, та премії “За подвижництво у державотворенні” ім. Я. Гальчевського.

Помер 4 лютого 2001 року. Похований на центральному кладовищі м. Хмельницького.

Не стало доброї серцем і багатой на помисли людини, але його творча спадщина на віки залишається в українського народу, хвилюватиме, кликатиме до дії. Вірші не вмирають, поети не покидають нас.

Після смерті Івана Іова завдяки допомозі підприємця, депутата районної ради Ю. Сусяка була видана книга «Любіть мене врожаєм і землею» присвячена видатному українському поету І. Іову.

В музеї редакції районної газети «Вперед» облаштовано куточок Івана Іова.

Рішенням сесії Ярмолинецької селищної ради №59 від 20. 08. 2008 року вулицю Риночна в смт. Ярмолинці перейменовано на вулицю І. Іова.

Так у Ярмолинцях увіковічена пам'ять Івана Павловича Іова – відомого сучасного поета-новатора.

